F. C. OLT PREGĂTEȘTE STARTUL DE PRIMĂVARĂ CU ASPIRAȚII LA REZULTATE SUPERIOARE

De cîteva zile, divizionara A **F. C. Scornicești** și-a schimbat numele în **F. C. Olt.** Sub noua denumire — care-i conferă un mai larg caracter reprezentativ pentru întregul județ — ea își va disputa de-acum înainte partidele de campionat în care urmează a deține rolul de gazdă pe stadionul din Slatina, așa cum a făcut-o dealtfel și în ultimele două meciuri din sezonul trecut.

Tot în municipiul reședință de județ vor continua și pregătirile echipei, începute în prima decadă a lui ianuarie și precedate de un riguros control medical efectuat la Craiova de noul și apreciatul ei medic, **Vasile Frînculescu.** Ca și celelalte divizionare „A", F.C. Olt a făcut apoi un stagiu de pregătire la munte, stațiunea aleasă fiind Sinaia, unde a beneficiat de condiții foarte bune pentru realizarea scopurilor de fortificare propuse. După care a revenit acasă, continuîndu-și antrenamentele și suita de jocuri amicale pînă la 7 februarie, cînd va pleca într-un turneu în Iugoslavia și Italia.

La pregătiri, care au fost conduse de antrenorul **Ion Cîrciumărescu**, precum și de **Tache Macri** (în calitate de consilier tehnic), a participat același lot de 22 jucători din ultima parte a sezonului trecut, adică: **Anghel, Istrate, Nedea** — portari, **A. Mincu, Lică, Florea, C. Mincu, Pană, Martinescu, Ciocioană, Stanciu** — fundași, **Badea, Fl. Dumitrescu, Petre Petre, P. Manea, Ciobanu** — mijlocași, **Voiculeț, Prepeliță, Șoarece, Pițurcă, Gh. Manea** și **Iamandi** — înaintași. Activînd de mai mulți ani la această echipă și fiind în măsură a face comparații, **I. Cîrciumărescu** a ținut să sublinieze climatul foarte bun în care s-au desfășurat pînă acum pregătirile, disciplina și conștiinciozitatea cu care jucătorii au răspuns solicitărilor acestei perioade, mult mai mari — așa cum este și firesc la nivelul de exigență al primei divizii — decît cele devenite obișnuite pentru ei în iernile trecute.

Întrucît o parte dintre componenții lotului actual sînt mai recent veniți, una din problemele cele mai importante pe care conducerea tehnică le-a avut de rezolvat în această perioadă a fost aceea a asigurării omogenității, începînd chiar de la nivelul pregătirii. Acum, la mai mult de trei săptămîni de la reluarea antrenamentelor, se poate spune că din punct de vedere al gradului de pregătire (cel puțin al aceleia fizice) nu mai sînt deosebiri calitative evidente între jucători. Omogenizarea continuă însă a fi un proces în curs de realizare sub aspectul gîndirii și al modului de acțiune în teren. În acest sens se acționează cu consecvență, atît în cadrul ședințelor de pregătire teoretică, cît și al antrenamentelor. Un accent deosebit pun antrenorii pe consolidarea omogenității compartimentelor, care în sezonul de toamnă a lăsat în general de dorit, mai ales în cazul partidelor susținute în deplasare, cînd apărarea s-a dovedit ușor penetrabilă (printre cauze figurînd, în principal, așezarea greșită în teren, lipsa de susținere reciprocă a fundașilor, greșelile individuale), iar atacul (a cărui componență a suferit cele mai mari modificări, chiar de la un meci la altul) n-a reușit să lege jocul, să devină penetrant și eficace. În același timp, conducerea tehnică urmărește conturarea unui „unsprezece" de bază cît mai stabil, care să evite marile fluctuații din toamnă (determinate uneori de promovări cam pripite), care au influențat negativ evoluția și randamentul echipei.

Aspect de la unul dintre antrenamentele echipei F. C. Olt
Foto: Vasile BAGEAC

Acționîndu-se, deci, pentru înlăturarea deficiențelor manifestate în turul campionatului — unele dintre ele inerente debutului pe scena, mai pretențioasă, a primei divizii — se dorește ca în retur F. C. Olt să practice un joc de bună calitate, modern, care să-i permită — implicit — obținerea de rezultate cît mai bune, atît acasă, cît și în deplasare, și menținerea pe un loc în zona de mijloc a clasamentului. Această opinie a fost, dealtfel, exprimată și de unul dintre cei mai vechi jucători ai echipei, **Martinescu**, care ne spunea: **„Experiența acumulată în toamnă, precum și pregătirea intensă făcută acum, în iarnă, ne permit să aspirăm la mai mult decît obținerea punctelor de pe teren propriu. Sînt convins că echipa se va mobiliza mai bine și va juca mai curajos și în deplasare".**

Sintetizînd situația de azi a echipei, precum și perspectivele ei, președintele lui F.C. Olt, prof. **Gh. Becheru**, sublinia la rîndul său: **„Echipa noastră este una dintre cele mai tinere din campionat, avînd jucători cu certe calități, majoritatea dintre ei buni tehnicieni și cu toții dornici de afirmare. În climatul foarte bun de lucru creat, urmărim — acționînd intens și pe plan educativ — să formăm și să consolidăm personalitatea fiecărui jucător și a echipei în [illegible] făcut — dacă putem spune așa — rodajul în „A". În noul sezon, rezultatele vor fi mai bune, iar jocul practicat de o calitate sporită".**

Constantin FIRĂNESCU

Ne lipsesc înaintașii care să... marcheze goluri

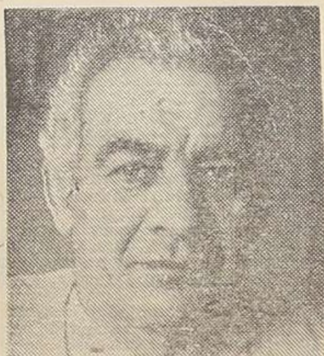
„SĂ NE ÎNTOARCEM LA MINGE!"

Gheorghe Vaczi a fost de două ori golgeterul primei divizii în 1948—49 și în 1951, jucînd în ambele cazuri sub culorile echipei orădene I.C.O. Cifrele cu care a devenit laureat, 21, respectiv 22 de goluri marcate, n-au fost deloc zgîrcite, probînd că era vorba de un autentic „om de gol". Acum, cînd gloria scapără în urmă, la distanța de 30 de ani, Gheorghe Vaczi, tot suplu, tot falnic, dar cu părul nins, antrenează o grupă de juniori ai „Arieșului" Turda. Prima întrebare:

— Care ar fi cauzele dispariției golgeterilor de mare calibru?

— Primii vinovați îmi par a fi antrenorii. *Tacticile preconizate de ei sînt eminamente defensive, cel puțin pentru jocurile din deplasare, așa că preocuparea de a avea un „vîrf" percutant s-a transformat astăzi în preocuparea de a-ți confecționa, în primul rînd, un „libero" care nu greșește. Tot antrenorii sînt aceia care, avînd în grădină un atacant de gol, sînt datori să-l învețe, să-i șlefuiască calitățile, să-i ridice randamentul, în mod continuu, în orice împrejurare, la orice oră. Eu, de pildă, ajunsesem în echipa națională, dar antrenori ca Baratki și Ronnay tot mă mai dădăceau, corectîndu-mi poziția la preluare, o anumită lovire a mingii etc.* E drept că lor le dădea mîna, căci puteau să și demonstreze *ceea ce pretindeau. O altă greșeală, generală și încurajată, din păcate, este transferul de pondere în pregătire de la lucrul cu mingea la probele atletice. Mie n-o să-mi intre niciodată în cap de ce trebuie mers la Sinaia în căutarea nămeților, cînd zăpadă se găsește și acasă? (Înțeleg să te deplasezi undeva unde ar exista iarbă și climă favorabilă). De ce se aleargă la nesfîrșit, cînd jocul de fotbal reprezintă alergări scurte, dinamice, fulgerătoare, cu balonul lipit de picior? De ce se dau atîtea teste care fac să pălească de invidie un demifondist, în timp ce testele cu mingea sînt nesemnificative? Eu nu-mi închipui că un aruncător de suliță, de pildă, ca să poată arunca cît mai departe face altceva mai cu sîrg,*

Astăzi participă la dezbaterea noastră fostul internațional GHEORGHE VACZI

decît să arunce sulița. Dacă se lansează în crosuri pînă îi iese sufletul și la urmă se îndreaptă și spre suliță, va constata că, de fapt, nu mai știe ce să facă cu ea.

— Alți vinovați?

— *Și* jucătorii, bineînțeles. *Îmi amintesc cum la I.C.O. dublam orele de antrenament alături de Turcuș, care îmi centra la nesfîrșit, și Mircea David, în poartă, care se opunea la șuturi. Nu era numai apărarea dragostei mele de a ști să marchez goluri (căci este o adevărată pasiune de a te înfrăți cu golul) era și interesul lui David de a-și menține forma, și acela al lui Turcuș de a deveni servantul ideal, în primul rînd al echipei, și pe urmă și al lui Vaczi. Nu-i un secret pentru nimeni că un golgeter datorează mult coechipierilor care știu și vor să-i exploateze calitățile. Dar dacă eu nu mai văd cam de multișor un gol din voleu, asta se datorește și faptului că Lucescu a fost ultima noastră extremă care atunci cînd centra nu punea automat capul în pămînt. Am spus că a juca avansat, mereu flămînd după goluri, este o vocație pe care trebuie să și-o apere și jucătorii. Căci sînt și fotbaliști care și-o trădează, fugind din fața sacrificiilor îndurate lîngă stoperul de marcaj, în alte zone, mai lejere. Moș, de exemplu, de la „U". L-am avut în mîna mea, aici, la Turda. Am simțit că are calități de puncheur. Dar la „ristul exterior" avea dificultăți. Cîtă canoneală, și pe mine și pe el, pînă cînd băiatul a început să se descurce. Cînd a venit vremea promovării la echipa „mare", aveau nevoie de un fundaș central. L-au plasat pe acest post, și acolo a rămas. El s-a complăcut. Iată că și în felul acesta se poate pierde un om de gol.*

— Băiatul dumitale, azi în atacul U.T.A.-ei, promitea, într-o vreme, să calce pe urmele tatălui.

— *Continui să cred că poate mai mult decît realizează. Lovește excelent mingea, are și forță, dar n-are curaj să finalizeze. I-o spun încă o dată, poate așa o să audă și alții:* „Mă, copile, trage de la distanță, fără ezitare, cu încredere, atunci cînd faza îți oferă o asemenea posibilitate! În clipa aceea, pasa, încăpățînarea de a dribla pentru a intra în careu, sînt subterfugii, fugă de răspundere".

— Soluții?

— *Trebuie început cu ceea ce mi se pare că am și sugerat: cu întoarcerea grabnică la minge.*

Ion CUPEN

ȘTIRI, MECIURI AMICALE

● **DINAMO BUCUREȘTI PLEACĂ AZI ÎN MAROC.** În cursul acestei dimineți, Dinamo București pleacă în Maroc, unde va efectua un turneu de patru jocuri. În primele trei (la 3, 7 și 9 februarie), dinamoviștii vor întîlni echipe de club, urmînd ca în ultimul (14 februarie) să aibă ca adversară echipa națională a Marocului, la Casablanca.

● **ȘOIMII SIBIU — „U" CLUJ-NAPOCA 0—0.** „U" a aliniat echipa: Moldovan — L. Mihai, Ciocan, Moș, Bagiu — Manu, Răduță, Hurloi — Dobrotă, Floarea, Suciu. Au mai jucat: Porațchi, I. Mureșan, Boca, Pop, Florescu. (Ilie **IONESCU** — coresp.).

● **OLIMPIA SATU MARE — UNIO SATU MARE 7—0 (2—0).** Au înscris: Helvei (2), Balogh, Hațeganu, Kaiser, Mureșan și Ghencean.

● **GLORIA BUZĂU — CHIMIA BUZĂU 4—1 (2—0).** Au marcat: Negoescu (min. 41 și 72) și Stan (min. 32 și 90 — din 11 m). De la învinși a înscris Ichim (min. 50).

● **F.C.M. BRAȘOV — POLITEHNICA IAȘI 1—0 (0—0).** A înscris Bucur. Oaspeții au folosit următoarea formație: Naste — Anton, Ursu, Romilă II, Ciocîrlan (Antohi) — Florean (Popescu), Cioacă (Dănilă), Simionaș — Coraș, Costea, Cernescu. **(C. GRUIA — coresp.).**

● **DIVIZIONARA B RAPID** va susține duminică, pe stadionul Giulești, un meci amical **la ora 10,30, cu F.C.M. Giurgiu.**

În prim-plan, conducătorii de club

Corneliu Costinescu (S. C. Bacău):

„INTERESELE MĂRUNTE DE CLUB ANULEAZĂ PRINCIPII ȘI SUBMINEAZĂ PERFORMANȚA"

— Tovarășe Costinescu, de cînd sînteți președintele lui Sport Club Bacău?

— Din octombrie 1974...

— Ce s-a întîmplat atunci?

— Atunci echipa Bacăului se afla în Divizia B, dar nu în lupta pentru cîștigarea seriei, ci pe un loc retrogradant, cînd foarte puțini mai credeau că se mai poate face ceva. Dar s-a făcut... Echipa n-a retrogradat și am solicitat tuturor factorilor cu implicații în viața clubului un termen de doi-trei ani pentru a FORMA O ECHIPĂ DE VIITOR, O ECHIPĂ PUR BĂCĂUANĂ...

— Obiectiv realizat, știe acum toată lumea. Cum ați reușit, pentru că, iarăși știe toată lumea, nu-i ușor să te dispensezi de vedete? Cînd au ajuns în situații asemănătoare, Petrolul Ploiești, F.C. Constanța, F.C. Bihor, Steagul roșu Brașov, de exemplu, au retrogradat...

— Ușor n-a fost, mai ales că Sport club s-a despărțit nu de o vedetă, ci de 13 jucători de bază. Este vorba de Volnea, Coman, Constantinescu, Pruteanu, Volmer, Sinăuceanu, Margasoiu, Hrițcu, Florea, Pană, Munteanu, Băluță, Dutan. Acțiunea de întinerire a echipei a avut sorți de izbîndă, deoarece: 1) am avut în REZERVĂ două pepiniere active, centrul de copii al clubului și prima unitate sportivă școlară din țară cu clase de fotbal; 2) în această perioadă de șase ani, ca președinte de club, am avut șansa de a lucra cu trei antrenori foarte buni, Gheorghe Constantin, D. Nicolae-Nicușor și Traian Ionescu. Pepinierele noastre au dat jucătorii necesari, iar antrenorii au știut cînd, cum și cîte mutări să facă în echipă...

— Care a fost rolul conducătorului clubului în această acțiune?

— Acela de a crea bune condiții de lucru pentru antrenori și jucători, de a rezolva multe dintre [illegible] pe parcursul acestor ani. Eu n-am avut nici un conflict cu antrenorii, pentru că nu m-am substituit lor, n-am intervenit niciodată în treburile lor. Eu nu cunosc formația care joacă decît cînd mi-o dau antrenorii pentru a completa foaia de arbitraj... Am învățat acest lucru de cînd eram antrenor la Știința, cînd fiecare conducător mă întreba de ce nu joacă x, de ce nu-l bag pe y, ce caută z în linia de atac etc.

— Ce n-a reușit să rezolve, pînă acum, în bune condițiuni, conducerea clubului băcăuan?

— Problemele de educație continuă să ne dea mari bătăi de cap, deși facem toate eforturile în această privință. Dacă cineva ar realiza un sondaj complet al încălcărilor vieții sportive și disciplinei la categoriile de vîrstă 19—21, 21—25 și 25—30 de ani ar avea surpriza să constate că cei mai certați cu normele generale ale eticii sînt tocmai jucătorii din prima categorie! Iată, noi la ora actuală avem probleme cu Vamanu care, după un an bun, a devenit „un caz". I-am dat un ultim avertisment...

— ...Și dacă nu-și va corecta atitudinea?

— Va fi transferat la o echipă din județ și va rămîne acolo [illegible] trebuie să fim consecvenți pînă la capăt. Vreau să spun că, dacă vrem să facem ceva bun în fotbalul nostru, trebuie să existe o unitate de vederi cînd e vorba de sancțiuni. Dacă eu l-am scos din lot pe Vamanu, sau pe Florea, sau pe Hrițcu pentru abateri grave, de ce să vină alte cluburi după ei, să-i atragă cu fel de fel de promisiuni, cu intervenții de a li se ridica sancțiunea?

— De ce se spune în prezent în lumea fotbalului că C. Costinescu este unul dintre puținii conducători veritabili de club din țară?

— Nu știu dacă-i chiar așa. Ceea ce vă pot spune eu este că în acești șase ani n-am avut conflicte cu antrenorii, arbitrii, observatorii. Eu nu intru în cabina arbitrilor, la noi, la Bacău. În schimb, o fac oaspeții! Am apreciat întotdeauna arbitrajele (chiar cu inerentele greșeli, care sînt omenești), am ținut cont de observațiile făcute de federație și de toate opiniile exprimate în presă.

— Ce consideră președintele lui Sport club că trebuie întreprins pentru urnirea fotbalului nostru din impasul în care se află?

— Trebuie făcute multe. Trebuie stabilit exact un statut al jucătorului, oferind antrenorului și conducătorului pîrghia necesară prin care să-l facă să muncească așa cum se cere în prezent. La rîndul lor, antrenorii, conducătorii de cluburi, federația trebuie să fie consecvenți cu măsurile luate, să nu încalce de la o zi la alta principiile. Antrenorii să-și vadă de munca lor (mai ales că foarte puține echipe au o concepție clară de joc), nu de felul cum se fac meniurile, sau de repartizarea jucătorilor în camerele hotelurilor în care sînt cazați. Cluburile să se preocupe cu toată seriozitatea DE CREȘTEREA UNOR JUCĂTORI DE VALOARE. Făcînd această afirmație, nu neg posibilitatea unor transferuri necesare. Dimpotrivă. Sînt adeptul organizării unor cluburi puternice, cluburi-fanion, pentru că în competiții europene tot trebuie să jucăm. Din păcate, la noi, mici interese de club frînează inadmisibil obținerea unor performanțe notabile, frînează dezvoltarea fotbalului. În numele acestor așa-zise interese „locale sînt călcate în picioare principii, se anulează, peste noapte, sancțiuni, sînt trecute cu vederea abateri care fac din jucători mediocri vedete și, în ultimă instanță, pierde fotbalul. Acestui sport îi trebuie mai multă seriozitate pe filiera jucător-antrenor-conducător-federație.

Laurențiu DUMITRESCU